Prima instanţă: Judecătoria Chişinău (sediul Centru) dosarul nr. 2r-3572/23
Judecător: Andrei Ojoga 2-22143687-02-25r-26102023

DECIZIE

11 aprilie 2024 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

în componența:
Președintele completului, judecătorul Anatol Pahopol
Judecătorii Ruxanda Pulbere și Dorin Dulghieru

examinând, fără citarea părților, cererea de recurs declarată de avocatul Dumitru Pavel în interesele *****împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 27.06.2023, emisă la cererea de contestare înaintată de S*****privind repunerea în termenul de prezentare a documentului executoriu nr.2c-851/17 eliberat de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, debitori ***** și *****, -

A CONSTATAT:

Circumstanţele cauzei.

La 30.09.2022***** a depus cerere, solicitând repunerea în termenul de prezentare spre executare a documentului executoriu nr.2c-851/17 eliberat în baza încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 29.05.2018 prin care a fost confirmată tranzacția încheiată și semnată între*****, ***** și *****.

În motivarea cererii a menționat că prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.2c-851/17 din 29.05.2018 a fost confirmată tranzacția încheiată și semnată, între*****, ***** și *****, potrivit căreia: pârâta ***** și pârâta ***** recunosc pretențiile reclamantei***** în limita sumei de 200000 lei și se obligă să plătească această sumă la contul***** în termen de 2 luni din data rămânerii definitive și irevocabile a încheierii judecătorești de confirmare a prezentei tranzacții; reclamanta***** renunță la pretențiile sale față de pârâtele ***** și ***** privind încasarea din contul acestora în beneficiul său a cheltuielilor de judecare a pricinii în mărime de 17321,64 lei; părțile semnatare ale prezentei tranzacții pot conveni asupra oricărei modalități de stingere a obligației

de plată a sumei în mărime de 200000 lei, inclusiv prin compensare reciprocă a obligațiilor și din contul sumelor primite de către reclamantă de la compania de asigurări cu titlu de despăgubire de asigurare, fără a afecta drepturile reciproce și angajamentele asumate prin prezenta tranzacție; obligația de plată a sumei în mărime de 200000 lei poate fi executată integral de către oricare dintre pârâtele ***** sau ***** și odată executată, reclamanta***** nu va mai înainta față de nici una dintre pârâte alte pretenții prezente sau viitoare ce derivă din prezentul litigiu.

Procesul civil intentat la cererea de chemare în judecată***** împotriva *****, ***** privind încasarea prejudiciului și a cheltuielilor de judecată, s-a încetat. Această încheiere a intrat în vigoare la data de 14.06.2018, devenind irevocabilă prin neatacare. O perioadă de timp creditorul a așteptat ca debitorii să execute benevol această hotărâre a instanței, la ce ea primea angajamente clare de la exponenții debitorilor că obligațiile vor fi stinse, inclusiv prin prestații reciproce, eventual.

Între timp a intervenit pandemia mondială, care a perturbat buna și normala activitate atât a creditorului cât și a debitorilor. În această privință face referire la faptul că la nivel național au fost declarate stări de urgență pe parcursul cărora a fost sistată orice activitate, inclusiv curgerea tuturor termenelor: de la 17 martie 2020 – 15 mai 2020 și de la 24 februarie 2022 – 04 aprilie 2022.

Totodată, în perioada mai 2020 – aprilie 2022 Republica Moldova s-a aflat în stare de urgență în sănătate publică; iar în perioada februarie 2022 – prezent, Republica Moldova se află în stare de urgență datorită conflictului armat din Ucraina.

Toate aceste situații excepționale și extraordinare au perturbat buna și normala activitate a creditorului, precum și a debitorilor, împrejurări în care creditorul s-a aflat în imposibilitatea exercitării efective a drepturilor sale la punerea în executare silită a hotărârii judecătorești favorabile.

A reiterat că în luna august curent reclamanta a înaintat instanței de judecată cererea privind eliberarea titlului executoriu pe marginea hotărârii judecătorești favorabile, care i-a fost eliberată pe data de 09.09.2022. Acest document executoriu a fost prezentat spre executare executorului *****, care a refuzat primirea și pornirea procedurii de executare.

A indicat că potrivit prevederilor art.16 alin.(1) și (5) Cod de executare, titlul executoriu poate fi prezentat spre executare în decursul a 3 ani de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești în al cărei temei a fost emis, dacă legea nu prevede altfel.

Termenele de prezentare a documentelor executorii se calculează în conformitate cu art.111 din Codul de procedură civilă, care prevede că actele de

procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce.

În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Conform art.18 Cod de executare, creditorul care a omis termenul de prezentare a documentului executoriu spre executare poate fi repus în termen de către instanța de judecată. Cererea de repunere în termen se depune la instanța de judecată de la locul de executare, cu anexarea probelor care dovedesc imposibilitatea prezentării în termen a documentului executoriu spre executare. Cererea se examinează în ședință de judecată, cu înștiințarea prealabilă a părților despre locul, data și ora examinării. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea cererii. Încheierea privind cererea de repunere în termen poate fi atacată cu recurs.

Conform art.116 alin. (1) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Atrage atenția instanței de judecată că, CtEDO a reținut, cu titlu de principiu, că dreptul la un proces echitabil ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică a unui stat ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă, în detrimentul unei părți a procesului (cauza Immobiliare Saffi vs Italia, 28 iulie 1999, &63, Șandor vs România, 24 martie 2005, &23).

Potrivit aceleași practici CEDO, hotărârea pronunțată în cauza Ruianu vs România, Curtea a statuat că dreptul la justiție, garantat de art.6, protejează în egală măsură și punerea în executare a hotărârilor judecătorești definitive și obligatorii, care într-un stat care respectă preemțiunea dreptului, nu pot rămâne fără efect în defavoarea unei din părți.

Prin urmare, executarea unei hotărâri judecătorești nu poate fi împiedicată, anulată sau amânată (hotărârea Burdov c. Rusiei și Hornsby c. Greciei).

Susține că raportând dispozițiile normelor sus-citate la circumstanțele cauzei instanța urmează să concluzioneze că persistă suficiente argumente în a repune în termen punerea în executare a hotărârii judecătorești favorabile. Instanța trebuie să nu permită instituirea unei situații incerte, ambigue, din cauza căreia nu este posibilă executarea unei hotărâri judecătorești definitive, dat fiind că aceasta aduce atingere drepturilor și intereselor reclamantului-creditor, fiindu-i afectat dreptul la un proces echitabil, care poate atrage condamnarea, din nou, a Republicii Moldova la CtEDO.

Mai mult decât atât, la examinarea prezentei cereri trebuie să fie ținut cont de realitatea obiectivă în care s-au aflat în perioada martie 2020 - prezent,

caracterizată prin declararea stărilor de urgență, inclusiv valabilă la moment, timp în care a fost perturbat modul normal de exercitare a drepturilor atât din cauza pandemiei mondiale, a crizei energetice cât și, mai ales, din cauza războiului din Ucraina.

Aceste stări excepționale și speciale rezidă din acte ale autorităților de stat: Parlament, Comisia Națională pentru Situații Excepționale, etc., fiind publicate în Monitorul Oficial, ele reprezentând fapte notorii a căror veridicitate nu trebuie confirmată.

La caz, susține că instanța de judecată trebuie să țină cont și să aplice la justa valoare și prevederile art.398 alin.(1) Cod civil, potrivit cărora curgerea termenului de prescripție extinctivă se suspendă dacă: a) înaintarea acțiunii este imposibilă din cauza unui impediment în afara controlului creditorului și dacă lui nu i se putea cere în mod rezonabil să evite sau să depășească impedimentul ori consecințele sale; b) executarea obligațiilor este amânată (moratoriu); f) activitatea autorităților judecătorești de a căror competență ține soluționarea litigiului dintre părți este suspendată. Or, toate aceste circumstanțe au existat și există pe parcursul ultimilor 3 ani, inclusiv la momentul de față.

Totodată, consider că litigiului îi sunt aplicabile și prevederile art.401 alin. (1) Cod civil, reieșind din care cursul prescripției extinctive se întrerupe: a) printr-un act voluntar de executare sau prin recunoașterea, în orice alt mod, expres sau tacit, a dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de către cel în folosul căruia curge prescripția.

Constituie acte de recunoaștere tacită executarea parțială a obligației, achitarea, în tot sau în parte, a dobânzilor sau a penalităților, constituirea unei garanții, solicitarea unui termen de plată, declararea compensării și alte asemenea manifestări care să ateste în mod neîndoielnic existența dreptului celui împotriva căruia curge prescripția; d) în alte cazuri prevăzute de lege.

Mai mult, instanța trebuie să reiasă și din faptul că art. 404 alin. (1) Cod civil a extins durata maximă a termenului de prescripție extinctivă prin stipularea că, în toate cazurile, termenul de prescripție extinctivă nu poate depăși durata maximă de 10 ani de la data încălcării dreptului, iar în cazul acțiunilor cu privire la repararea prejudiciului patrimonial și moral cauzat prin deces sau vătămare a sănătății - 30 de ani de la data încălcării dreptului.

În aceste circumstanțe de fapt și de drept, având în vedere existența impedimentelor obiective care nu au permis creditorului să își exercite efectiv drepturile sale, solicită admiterea cererii; repunerea creditorului***** în termenul de prezentare spre executare a documentului executoriu nr.2c-851/17 eliberat în baza încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 29.05.2018 prin care a fost confirmată tranzacția încheiată și semnată între*****, ***** și *****.

Poziţia instanţei de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 27.06.2023, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de contestare înaintată de S*****privind repunerea în termenul de prezentare a documentului executoriu nr.2c-851/17 eliberat de Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), debitori ***** și *****.

Solicitarea recurentului.

La 06.07.2023 avocatul Dumitru Pavel în interesele *****a depus cerere de recurs împotriva încheierii emise, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 27.06.2023, dosarul 25-4178/22, privind refuzul de repunere în termenul de prezentare a documentului executoriu spre executare şi emiterea unei încheieri noi, prin care să fie admisă cererea creditorului *****, IDNO ***** și să fie repus creditorul ***** IDNO *****, în termenul de prezentare spre executare a documentului executoriu nr.2c-851/17 eliberat în baza încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) din 29.05.2018 prin care a fost confirmată tranzacția încheiată şi semnată, între*****, creditor şi ***** şi *****, debitori.

Argumentele recurentului.

În motivarea recursului a menționat că prima instanță nu s-a pronunțat în nici un fel asupra temeiurilor, argumentelor şi declarațiilor recurentei, lăsând fără nici o apreciere toate circumstanțele obiective, subiective, legale, care au făcut imposibilă demararea procedurilor de executare silită mai înainte.

A indicat că încheierea emisă este vădit ilegală şi neîntemeiată, contrară tuturor circumstanțelor reale ale cauzei, emisă fără o analiză şi expunere corespunzătoare asupra împrejurărilor şi temeiurilor ce au făcut imposibilă demararea procedurii de executare silită mai înainte, motive din care înaintăm, în termen, prezentul recurs.

Remarcă pentru instanța de recurs că până în luna august 2022, recurenta nu a solicitat eliberarea titlului executoriu şi avea o speranță legitimă că executarea încheierii instanței prin care s-a aprobat tranzacția amiabilă dintre părți, se va executa benevol, inclusiv prin contraprestații, mai ales că aceasta prima declarație şi angajamente verbale în acest sens. Or, anume şi prin conduita duplicitară şi vicleană a intimatelor, recurenta nu a insistat la demararea procedurilor de executare silită.

Ulterior, când a înțeles cert că actul judecătoresc favorabil nu va fi executat benevol de intimați, recurenta a demarat acțiunile de apărare a drepturilor sale, depunând cererea de eliberare a titlului executoriu, care i-a fost eliberat în modul

stabilit, şi de depunere a acestuia spre executare silită, în condițiile legii, în vederea beneficierii de un proces echitabil efectiv.

Or, concluziile primei instanțe erau valabile doar dacă recurenta obținea titlul executoriu anterior şi nu îl depunea spre executare o perioadă de timp, pe când acest document executoriu a fost obținut în luna august 2022 şi imediat a fost pus spre executare.

Astfel, potrivit prevederilor art.16 alin.(l) şi (5) Codul de executare, titlul executoriu poate fi prezentat spre executare în decursul a 3 ani de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești în al cărei temei a fost emis, dacă legea nu prevede altfel. Termenele de prezentare a documentelor executorii se calculează în conformitate cu art. 111 din Codul de procedură civilă.

Atrage atenția instanței de recurs că, CtEDO a reținut, cu titlu de principiu, că dreptul la un proces echitabil ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică a unui stat ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părți a procesului (cauza imobiliare Saffi vs. Italia, 28 iulie 1999, &63, Şandor vs. România, 24 martie 2005, &23).

Potrivit aceleași practici CEDO, hotărârea pronunțată în cauza Ruianu vs. România, Curtea a statuat că dreptul la justiție, garantat de art.6, protejează în egală măsură şi punerea în executare a hotărârilor judecătorești definitive şi obligatorii, care într-un stat care respectă preemțiunea dreptului, nu pot rămâne fără efect în defavoarea unei din părți. Prin urmare, executarea unei hotărâri judecătorești nu poate fi împiedicată, anulată sau amânată (hotărârea Burdov c. Rusiei şi Hornsby c. Greciei).

Indică că procedura de executare este o fază importantă a procesului civil, or, neexecutarea efectivă a hotărârilor judecătorești face actul de justiție iluzoriu. Dacă se omite executarea unei hotărâri judecătorești sau se întârzie executarea acesteia garanțiile art. 6 ale CEDO de care a beneficiat justițiabilul în fața instanțelor judecătorești își pierd orice rațiune de a fi.

Nu numai neexecutarea unor hotărâri judecătorești definitive, ci şi amânarea momentului la care ea își produce efectele poate face dreptul la un proces echitabil inoperant şi iluzoriu în detrimentul uneia dintre părți. (Recomandarea nr. Rec. (2003)17 din 09.09.2003 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei în materie de executare a deciziilor judecătorești).

Din considerentele enunțate rezultă şi rolul incontestabil al instanțelor de judecată în procedura de executare, care au menirea să asigure corectitudinea, promptitudinea şi eficiența executării silite a actelor de justiție

Susține că raportând dispozițiile normelor sus-citate la circumstanțele cauzei instanța de recurs urmează să concluzioneze că persistă suficiente argumente în a repune în termen punerea în executare a hotărârii judecătorești favorabile, mai ales

că pe marginea unor cauze similare Curtea de Apel Chișinău a admis astfel de cereri, fiind vorba despre decizia din 01 decembrie 2022, dosarul nr. 2r-1770/22 - recursul declarat de către ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 14.06.2022, emisă în pricina civilă la cererea depusă de ***** către *****, ***** privind repunerea în termenul de prezentare a documentului executoriu spre executare; decizia din 16.05.2022; dosarul nr. 2r-572/22 - recursul declarat de *****, *****, împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 24.01.2022, emisă în cauza civilă la cererea creditorului ***** împotriva debitorului *****, cu privire la repunerea în termen a tritiului executoriu nr. 3ca-2565/13 din 23 decembrie 2013, etc.

Şi în prezenta cauză, instanța de recurs trebuie să nu permită instituirea unei situații incerte, ambigue, din cauza căreia nu este posibilă executarea unei hotărâri judecătorești definitive, dat fiind că aceasta aduce atingere drepturilor şi intereselor recurentului-creditor, fiindu-i afectat dreptul la un proces echitabil, care poate atrage condamnarea, din nou, a Republicii Moldova la CtEDO.

Mai mult decât atât, la examinarea prezentei cereri trebuie să fie ținut cont efectiv de realitatea obiectivă în care ne-am aflat în perioada martie 2020 - prezent, caracterizată prin declararea stărilor de urgență, inclusiv valabilă la moment, timp în care a fost perturbat modul normal de exercitare a drepturilor atât din cauza pandemiei mondiale, a crizei energetice cât şi, mai ales, din cauza războiului din Ucraina. Aceste stări excepționale şi speciale rezidă din acte ale autorităților de stat: Parlament, Comisia Națională pentru Situații Excepționale, etc., fiind publicate în Monitorul Oficial, ele reprezentând fapte notorii a căror veridicitate nu trebuie confirmată.

Cu toate că aceste stări excepționale şi speciale nu au fost cunoscute pentru istoria contemporană a țării, pentru prima instanță ele nu au reprezentat ceva ieșit din comun, fiind pur şi simplu omise de aceasta, care a refuzat să se pronunțe în vreun fel asupra lor, fiind lăsat a se înțelege că este ceva normal, care nu puteau afecta curgerea termenelor, ceea ce este o omisiune vădită a primei instanțe anume din considerentul că ansamblul circumstanțelor invocate mai sus reprezintă ceva extrem, nemaiîntâlnit, nemaivăzut, cu caracter excepțional, ce a făcut ca creditorul să nu se gândească la punerea spre executare, ci să se autosalveze, să se gândească la sănătate, siguranță, etc.

Remarcă și faptul că, însăși intimații au expus un argument inedit în referința lor, precum că documentul executoriu ar fi fost executat de un terț, compania de asigurare, în cadrul achitării despăgubirii generate de raporturile de asigurare, ceea ce presupune că aceștia nu aveau nici gând să execute benevol documentul executoriu şi doar o induceau în eroare pe recurentă pe parcursul timpului.

Acționând în vederea combaterii acestei inepții a demarat procedura de explicare a documentului executoriu, prin depunerea unei cereri corespunzătoare în instanța de judecată, fapt despre ce l-a informat şi pe judecătorul ce judeca prezenta cauză, căruia i-am solicitat fie amânarea, fie suspendare judecării cauzei pentru o perioadă de după ce se va pronunța instanța abilitată cu dreptul de a explica documentul executoriu.

Nici acest aspect important nu a contat pentru judecător, care, în mod vădit eronat şi neîntemeiat a respins atât amânarea ședinței, cât şi suspendarea procesului, ignorând lipsa unei clarități a documentului executoriu, cît şi modul diferit de interpretare a conținutului acestuia. Pronunțarea soluției pe marginea acestei cereri este stabilită pentru data de 14.07.2023, iar actul judecătoresc va fi administrat instanței de recurs după obținerea lui.

Pe cale de consecință urmează a fi anulată în închirierea instanței prin care s-a respins cerința de suspendare a judecării cauzei până ce nu se va judeca definitiv cauza conexă.

Susține că instanța de recurs mai urmează să conchidă că statul are obligația pozitivă să organizeze un sistem de executare al hotărârilor judecătorești care să fie efectiv atât în drept, cât şi în practică, precum şi să asigure executarea acestora fără întârzieri necuvenite. Atunci când autoritățile sunt obligate să acționeze pentru executarea unei hotărâri judecătorești şi nu o fac, inacțiunea lor poate angaja responsabilitatea statului în temeiul art. 6 alin. (1) a Convenției cu privire la Drepturile şi Libertățile Fundamentale ale Omului.

Termenul de declarare a recursului.

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că, încheierea instanței de fond a fost emisă la 27.06.2023, iar recursul a fost depus la 06.07.2023, astfel, Colegiul judiciar consideră recursul ca fiind declarat în termen.

Aprecierea instanței de recurs.

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate de recurent şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră recursul declarat de avocatul Dumitru Pavel în interesele *****este neîntemeiat şi urmează a fi respins, din următoarele aspecte ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3

judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

În conformitate cu prevederile art. 116 alin. (1) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Potrivit art.18 Cod de executare, creditorul care a omis termenul de prezentare a documentului executoriu spre executare poate fi repus în termen de către instanţa de judecată. Cererea de repunere în termen se depune la instanţa de judecată de la locul de executare, cu anexarea probelor care dovedesc imposibilitatea prezentării în termen a documentului executoriu spre executare. Cererea se examinează în şedinţă de judecată, cu înştiinţarea prealabilă a părţilor despre locul, data şi ora examinării. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea cererii. Încheierea privind cererea de repunere în termen poate fi atacată cu recurs.

Din materialele cauzei reiese că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 29.05.2018, s-a confirmat tranzacția încheiată și semnată între reclamanta***** și pârâții ***** și *****, potrivit căreia: pârâta ***** și pârâta ***** recunosc pretențiile reclamantei***** în limita sumei de 200000 lei și se obligă să plătească această sumă la contul S*****în termen de 2 luni din data rămânerii definitive și irevocabile a încheierii judecătorești de confirmare a prezentei tranzacții; reclamanta***** renunță la pretențiile sale față de pârâtele ***** și ***** privind încasarea din contul acestora în beneficiul său a cheltuielilor de judecare a pricinii în mărime de 17321,64 lei; părțile semnatare ale prezentei tranzacții pot conveni asupra oricărei modalități de stingere a obligației de plată a sumei în mărime de 200000 lei, inclusiv prin compensare reciprocă a obligațiilor și din contul sumelor primite de către reclamantă de la compania de asigurări cu titlu de despăgubire de asigurare, fără a afecta drepturile reciproce și angajamentele asumate prin prezenta tranzacție; obligația de plată a sumei în mărime de 200000 lei poate fi executată integral de către oricare dintre pârâtele ***** sau ***** și odată executată, reclamanta***** nu va mai înainta față de nici una dintre pârâte alte pretenții prezente sau viitoare ce derivă din prezentul litigiu. Procesul civil intentat la cererea de chemare în judecată***** împotriva *****, ***** privind încasarea prejudiciului și a cheltuielilor de judecată, s-a încetat.

Tot din materialele cauzei reiese că încheiere a intrat în vigoare la data de 14.06.2018, devenind irevocabilă prin neatacare.

Prin încheierea executorului judecătoresc ***** nr.064-929/22 din 12.09.2022, s-a intentat procedura de executare în temeiul documentului executoriu nr.2c-851/17 din 29.05.2022 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

Prin încheierea executorului judecătoresc ***** nr.064-929/22 din 16.09.2022, s-a declarat caducă încheierea emisă de executorul judecătoresc ***** nr.064-929/22 din 12.09.2022 privind intentarea procedurii de executare în temeiul documentului executoriu nr.2c-851/17 din 29.05.2022, emis de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani. Totodată, s-a refuzat în intentarea procedurii de executare în temeiul documentului executoriu nr.2c-851/17 din 29.05.2022 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

La 30.09.2022***** a depus cerere, solicitând repunerea în termenul de prezentare spre executare a documentului executoriu nr.2c851/17 eliberat în baza încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29.05.2018 prin care a fost confirmată tranzacția încheiată și semnată între*****, ***** și *****.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 27.06.2023, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de contestare înaintată de S*****privind repunerea în termenul de prezentare a documentului executoriu nr.2c-851/17 eliberat de Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), debitori ***** și *****.

Raportând la caz prevederile legale evocate supra, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut toate circumstanțele cauzei și a luat în considerație toate probele prezentate pentru a ajunge la concluzia de a respinge cererea privind repunerea în termenul de prezentare a documentului executoriu spre executare.

Colegiul civil stabilește că temeiurile invocate în cererea de recurs sunt neîntemeiate, contravin circumstanțelor cauzei și astfel, urmează a fi respinse.

Din cele menționate supra, instanța de recurs constată că cererea de repunere în termenul de prezentare a documentului executoriu în temeiul art. 18 Cod de Executare a fost corect respinsă, ori în acest sens nu au fost invocate circumstanțe sau probe de a confirma necesitatea admiterii repunerii în termen a actului emis.

Totodată, Colegiul constată că în cererea de recurs nu au fost indicate careva noi temeiuri, decât cele invocate în cererea depusă, astfel instanța de recurs reiterează că, din circumstanțele expuse, din materialele cauzei se evidențiază că instanța de fond corect a stabilit necesitatea de respingere a cererii depuse în instanța de fond, cât și respingerea cererii de recurs depuse.

Din considerentele menționate şi având în vedere faptul că încheierea primei instanțe este una întemeiată şi legală, fiind aplicate corect normele de drept material şi procedural, iar motivele invocate de către recurentă sunt lipsite de temei legal, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul şi de a menține încheierea primei instanțe.

În conformitate cu art. 427 lit. a) şi 428 ale CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

DECIDE:

Se respinge cererea de recurs declarată de avocatul Dumitru Pavel în interesele *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 27.06.2023, emisă la cererea de contestare înaintată de S*****privind repunerea în termenul de prezentare a documentului executoriu nr.2c-851/17 eliberat de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, debitori ***** și *****.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Anatol Pahopol

judecătorii Ruxanda Pulbere

Dorin Dulghieru